

[Undervisnings- og forskningsministeren]

Degn sagde, de hvide i nogle skoler og de mørke i andre skoler, men det får jo altså ikke Skole og Samfund til at gå imod forslaget.

Jeg vil også minde fru Helle Degn om, at de betænkeligheder, hun har, og som hr. Ole Vig Jensen til dels tilsluttede sig, er betænkeligheder, begge ordførere så også måtte have haft, dengang vi for et par år siden vedtog, at der skulle være frit skolevalg inden for kommunens grænser.

Vi har jo vedtaget, at ingen jordisk magt inden for kommunens grænser kan forhindre en elev i at komme i en anden skole, hvis denne skole siger ja, og hvis det ikke betyder økonomiske merudgifter for kommunen. Så alt det dér med de hvide og de sorte har vi levet med; det står allerede i loven. Det eneste nye er, at det samme nu gælder på tværs af kommunegrænser, som vi for længst har vedtaget gælder inden for kommunegrænserne.

Jeg bliver derfor nødt til at påpege, at både fru Helle Degn og hr. Ole Vig Jensen sagde noget, som udelukkende vedrører det forslag, der er gennemført for et par år siden, og som ikke vedrører det, vi her taler om. Her taler vi kun om, hvorvidt der skal gælde det samme på tværs af kommunegrænser, som der gælder inden for kommunens grænser. Og så har det ingen mening at tale om hvide skoler og sorte skoler, nedlæggelse af små skoler osv. Det er meningsløst i denne forbindelse. Det skulle man have talt om, da vi for et par år siden vedtog de gældende regler.

Er der så sket ulykker her i sommer, da man valgte skoler? Nej, ingen som helst. Kan nogen nævne ét eneste problem, der er opstået som følge af det, vi dengang vedtog? Nej. Her er vi virkelig totalt fri for et eneste eksempel, og det vidner jo lidt om, hvad det er for et problem, vi har med at gøre. Det er et marginalproblem, som generer nogle mennesker voldsomt, men som vi kan løse uden omkostning for samfundet, uden omkostning for kommunen, på den enklest tænkelige måde, nemlig, som jeg sagde, ved at flytte et lille komma i lovgivningen. Så enkelt kan det gøres. Det er ikke bureaukratisk. Det er ikke et stort apparat.

Jeg er glad for, at hr. Aage Frandsen her kom op og bevidnede, at SF har ændret standpunkt, når det gælder frit skolevalg. Hr. Aage Frandsen og jeg har ellers skrevet artikler om den sag, især i Jyllands-Posten, for et par år

siden. Men så havde SF vistnok en kongres – eller hvad det nu hedder i SF – hvor man besluttede, at nu kunne det være nok med den dumme strid med den liberale minister, for den havde man jo tabt på forhånd, og man kunne lige så godt se i øjnene, at der også var mange SF'ere, der var tilhængere af frit skolevalg. Og så sadlede man om, det kunne man høre i dag. Jeg tror også, det er hr. Aage Frandsen, som har æren for, at der blev sadlet om. Det skal hr. Aage Frandsen have tak for.

At han så kom til at foreslå en meget bureaukratisk løsning med en bemyndigelse til ministeren til at rende rundt og plage skolevæserne, beklager jeg. Lad os nu vælge den enkle model, som ikke gør nogen som helst skade. Det er den, der er foreslået her.

På gymnasieområdet har ordførerne været mere forbeholdne. Det er fuldstændig rigtigt, som flere har sagt, at problemet ikke er så stort på gymnasieområdet. Når høringssvarene var så negative, hang det vel sammen med, at vi i det oprindelige udkast forbød fordelingsudvalgene, men det har vi jo blødt op, sådan at man gerne må have fordelingsudvalgene. Men jeg kan da oplyse, at f.eks. Københavns Kommune mig bekendt ikke har noget særligt ønske om at bevare fordelingsudvalgene; i høringssvaret melder man meget blødt på det punkt. Så hvis det er fordelingsudvalgene, som er problemet, skal man lige huske, at dem kan man godt bevare. Det er da muligt, at vi skal skrive det noget tydeligere; det kan være, vi skal formulere det på en anden måde.

Det eneste, regeringen har på hjerte i denne sag, er, at vi gerne vil undgå, at man deporterer hele hold fra én egn af amtet til en anden, for det synes vi er urimeligt. Også selv om man kan have regionalpolitiske grunde til det, synes vi, det er urimeligt, at et helt hold gymnasieelever skal sendes fra den ene skole til den anden, hvis der vitterlig er plads på den skole, hvor de helst vil gå.

Men her erkender jeg, at det på landsbasis ikke er mange hold, det drejer sig om. Det antal hold, som dette lovforslag vil udelukke flytning af, kan nok tælles på to hænder, måske endda på én hånd. Så det er ikke nogen stor sag; det erkender jeg.

På den anden side er regeringens lovforslag jo udtryk for en betydelig forenkling, så hvorfor ikke acceptere det? Men lad os tale om det.